

Den første Kjærlighed, ak ja!

Den første Kjærlighed, ak ja,
Den glemmer man ikke så nemt,
Jeg gjemmer hver Blomst, hvert Minde fra
Den Tid, jeg saa sødt blev klemt,
O, Kjærlighed din Magt den er stor,
Den sidder i Amors Piil,
Den taler til os foruden Ord
Vi tage den Alle med Smil - ja,
Ved Kjærlighed hver Time blev glad
Jeg nød ved min Elskedes Bryst,
Vi aade af samme Sulefad,
Vi var hinanden til Trøst.

Min Barndoms Legekammerat
Var Williams Peer Christian,
En væmmelig snavset vild Krabat,
Men modig, ja som en Mand,
Vi fulgtes sammen paa Land og i Stad
Og der stjal han Ævler små
Til mig, det var en velsignet Rad,
Og Ævlerne tygged jeg på, ja,
Vi elsked alt hinanden, men
Vor Kjærlighed var ubevidst,
Den første Kjærlighed, ja den,
Ja den er dog allerbedst.

Og Tiden gik, vi skiltes rask;
Thi nu stak Peer Christian a',
Han tog mig om Livet og gav mig et Smask,
See, det var det, Knekten holdt a',
Vi loved ikke med Hånd eller Mund
Hinanden at vente paa,
Han gav mig et Par Buxer i Afskedens Stund
Og deri et Minde jeg så, ja,
Jeg gjemte ømt hans Buxer grå
Og satte et Par Lapper derpå,
Han kommer nok igjen og så,
Saa kan han dem atter få.

Han kom igjen, jeg vidste godt,
Jeg kjendte den slikne Rad,
Af Glæde tilsammen vi drak en Pot,
Og fulde paa Gulvet sad,
Nu er vi gift, har et hyggeligt Hjem,
En Lille det mangler vi kun,
Og Buxerne tidt igjen trækkes frem
Til Minde om Afskedens Stund, ja,
Vi elsked alt hinanden, men
Ved Afskeden blev os bevidst:
Den første Kjærlighed, ja den,
Den driller dog allermeest.

Melodi: Caroline Recke-Madsen 1833-1901
Tekst: Anton Wilhelm Theobald Rantzau, 1832-97